

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6C/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922201456
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Mati
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7922201456.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňou JUDr. Simonou Mati, v spore žalobcu: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovanému: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. A. XXX/X, XXX XX P. B., v konaní o zaplatenie 91,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 91,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 91,- Eur od 13.06.2020 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 06.04.2022 žiadal žalobca zaviazať žalovaného na zaplatenie dlžnej istiny 91,- Eur spolu s 5%-tným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 13.06.2020 do zaplatenia. Žalobca žalobu odôvodňoval tým, že dňa 13.05.2020 bola žalovanému vystavená faktúra č. XXXXXXXXXXXX vo výške 91,-Eur, splatná 12.06.2020 za stravu zabezpečenú počas nariadenej karantény v karanténnom zariadení J. drevárska R. nad Q. za obdobie od 26.04.2020 do 02.05.2020. Žalovaný pohľadávku štátu v lehote splatnosti faktúry neuhradil, ani následne na výzvu. Žalobca nárok uplatňovaný v konaní opiera o ustanovenie § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia ao zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť. V tejto súvislosti žalobca poukazoval aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 4/2021, ktoré nevyslovil v prípade uloženej povinnosti podľa ustanovenia § 58 ods. 2 vyššie citovaného zákona, nesúlad s Ústavou SR, ani obmedzenie vlastníctva fyzickej osoby v rozsahu nákladov, ktoré vzniknú pri plnení povinností uložených fyzickej osobe v záujme ochrany verejného zdravia. Faktúra predstavu je plnenie v podobe paušálnych nákladov za stravu, ktorá bola žalovanému zabezpečená počas doby nariadenej karantény v karanténnom zariadení.

2. Tunajší súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a dňa 13.04.2020 vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovaného, preto bol uznesením č.k. 6C/15/2022 - 20 zo dňa 22.08.2022 zrušený.

3. Žalovanému boli doručované súdne zásielky na adresu uvedenú v žalobe, ktorá je zároveň evidovaná ako trvalý pobyt v Registri obyvateľov. Súdna zásielka sa súdu vrátila s pozn. neprevzatá v odbernej lehote. Šetrením polície bolo zistené, že na uvedenej adrese sa aktuálne žalovaný nezdržiava, pretože sa odsťahoval do E. na presne nezistenú adresu. Iná aktuálna adresa pobytu žalovaného z dostupných registrov nebola zistená. Súd ďalej postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na

webovej stránke súdu s tým, že po 15-tich dňoch od zverejnenia oznámenia sa žaloba považuje za doručení, aj keď sa adresát o tom nedozvie. Ďalej postupom podľa § 116 ods.3, § 106 ods. 1 písm. a/ CSP súd doručoval pre žalovaného zásielky na adresu evidovanú v Registri obyvateľov, pričom zásielka sa považuje za doručení dňom vrátenia súdu podľa § 111 ods. 3 CSP, aj keď sa adresát o nej nedozvie. Žalovanému tak súd doručoval žalobu spolu s uznesením zo dňa 22.08.2022, v ktorom bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k podanej žalobe, zásielka sa považuje za doručení dňa 21.09.2022. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 Eur.

5. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Súd vo veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 177 ods. 2 písm. a/ CSP, pretože v danej sporovej veci sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 2.000,- Eur. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14.10.2022, súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP. Po oboznámení sa so žalobou a pripojenými listinnými dokladmi súd zistil nasledujúci stav veci.

7. Žalobca k žalobe pripojil daňový doklad - faktúru č. XXXXXXXXXXXX vystavenú na odberateľa - žalovaného dňa 13.05.2020, splatnú do 12.06.2020. Uvedenou faktúrou žalobca účtoval žalovanému náklady za stravu počas nariadenej karantény v zariadení SOŠ drevárska R. nad Q. za obdobie od 26.04.2020 do 02.05.2020 v celkovej sume 91,- Eur. Súčasťou je aj kópia zásielky vrátená s pozn. neprevzatá v odbernej lehote.

8. Podľa výzvy na úhradu pohľadávok zo dňa 19.10.2020, bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie sumy 91,-Eur do 30-tich dní od vystavenia výzvy. V zmysle výzvy žalovaný bol poučený, že uvedené náklady sú účtované v zmysle § 58 ods. 2 Zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Súčasťou žaloby je aj opätovná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 03.12.2021.

9. Podľa § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov - o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť.

10. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

11. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Podľa opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia č. I. zo dňa 17.04.2020 všetkým osobám, ktoré od 20. apríla 2020 od 7.00 hod. vstúpia na územie Slovenskej republiky, sa nariaďuje izolácia v zariadeniach určených štátom na dobu nevyhnutnú na vykonanie laboratórnej diagnostiky ochorenia COVID-19 a následne po zistení negatívneho výsledku sa tejto osobe nariaďuje domáca izolácia v celkovej súhrnnej dobe 14 dní. Po dobu domácej izolácie podľa predchádzajúcej vety sa táto nariaďuje i osobám žijúcim s ňou v spoločnej domácnosti.

14. Podanou žalobou žiadal žalobca priznať náhradu nákladov spojených so stravovaním žalovaného počas karantény v období od 26.04.2020 do 02.05.2020 vo výške 91,- Eur s poukazom na ustanovenie § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z.. V tejto súvislosti súd sa oboznámil aj s nálezom Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 4/2021, z ktorého bolo zistené, že Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí pléna 08.12.2021 nálezom sp. zn. PL. ÚS 4/2021 rozhodol v konaní o súlade ustanovení § 4 ods. 1, písm. g/, § 12 ods. 3, písm. f/ v časti „izolácia v domácom prostredí alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení“ a v časti „karanténne opatrenia“, § 48 ods.4, písm. n/, u/ a aa/, § 51 ods. 1, písm. d/ v časti „izolácií a karanténnych opatreniam“, § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tak, že ustanovenia § 4 ods. 1, písm. g/ a § 48 ods. 4, písm. a a/ zákona o ochrane verejného zdravia nie sú v súlade s článkom I., ods. 1, s článkom II., ods. 2 a3 a s článkom XIII., ods. 1, písm. a/ a ods. 2 Ústavy SR. Ustanovenia § 12 ods. 2, písm. f/ v časti „alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení“ a v časti

„karanténne opatrenia“, ustanovenie § 48 ods. 4, písm. n/ v časti „alebo karanténa osoby podozrivej z nákazy“, ustanovenie § 48 ods. 4, písm. u/ v časti „alebo karanténa“ a ustanovenie § 51 ods. 1, písm. d/ v časti „a karanténnym opatreniam“ zákona o ochrane verejného zdravia nie sú v súlade s článkom XVII., ods. 1, 2 Ústavy SR v spojení s článkom I., ods. 1, s článkom II., ods. 2, s článkom XIII., ods. 2 a 4 Ústavy SR a s článkom V., ods. 1, písm. e/, ods. 2 a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vo zvyšnej časti návrhu Ústavný súd nevyhovel. Z uvedeného nálezu Ústavného súdu jednoznačne vyplýva, že pokiaľ sa Ústavný súd zaoberal ústavnosťou § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z., v tejto časti uvedené ustanovenie považoval za súladné s Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Práve v zmysle uvedeného ustanovenia si uplatňoval žalobca nárok na náhradu nákladov spojených so stravovaním, zabezpečené žalovanému počas nariadenej karantény v karanténnom zariadení. Preto súd nemal pochybnosti o nároku žalobcu na uplatnenú náhradu a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

15. Keď je žalovaný s plnením v omeškaní, súd ho podľa vyššie citovaných ustanovení zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy od nasledujúceho dňa po dni splatnosti faktúry (keďže týmto dňom sa dostal do omeškania) do zaplatenia.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý v konaní bol v plnom rozsahu úspešný a prináležal mu nárok na náhradu trov konania, trovy konania voči žalovanému nepriznal vzhľadom k tomu, že žiadne trovy žalobcovi v konaní nevznikli a nežiadal žiadne trovy priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.